

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ВИЩОЇ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ І НАУКИ

Всеукраїнська науково-практична конференція з міжнародною участю

(м. Харків, 8 квітня 2021 року)

ХНМУ
Харків
2021

Редакційна колегія:

В.А. Капустник, В.Д. Марковський, В.В. М'ясоєдов, І.В. Лещина, І.В. Завгородній,
А.О. Ніколаєва, І.В. Корнейко, К.В. Волошко, П.Д. Перцев.

А43 Актуальні проблеми вищої медичної освіти і науки: матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції з міжнародною участю (м. Харків, 8 квітня 2021 р.) / ред. кол.: В.А. Капустник, В.Д. Марковський, В.В. М'ясоєдов та ін. – Харків : ХНМУ, 2021. – 205 с.

*Надіслані до Оргкомітету матеріали публікуються без редакторської
коректорської правки, відповідальність за їх зміст несе автор.*

<i>Кондратюк В.С., Бичков О.А., Шевчук С.Г., Палієнко І.А., Тарасюк А.П.</i> РОЛЬ ОБ'ЄКТИВНИХ ПІДХОДІВ У ОЦІНЦІ ПРАКТИЧНИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ НА МОЛОДШИХ КУРСАХ	88
<i>Korneyko I.V.</i> LINGUISTIC LITERACY AND EMI TEACHER DEVELOPMENT	90
<i>Коробчанський В.О., Саркіс-Іванова В.В.</i> РЕАЛІЗАЦІЯ ІННОВАЦІЙНОЇ КОНЦЕПЦІЇ МЕДИЦИНИ ГРАНИЧНИХ СТАНІВ В ГІГІЄНИЧНОМУ АСПЕКТІ ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ СТУДЕНТІВ-МЕДИКІВ В УМОВАХ ПАНДЕМІЇ COVID 19	92
<i>Корхов С.С.</i> ІСТОРИЧНІ АСПЕКТИ ЯК ОДНА З НАЙВАЖЛИВІШИХ СКЛАДОВИХ У ВИКЛАДАННІ ДЕРМАТОЛОГІЇ ТА ІНШИХ МЕДИЧНИХ ДИСЦИПЛІН	93
<i>Коцар О.В., Почерніна М.Г., Селіванов Є.В.</i> ПОРАДИ ВИКЛАДАЧАМ ЩОДО ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ	94
<i>Кравчун П.Г., Шелест О.М., Ковальова Ю.О., Шелест Б.О., Мартовичський Д.В.</i> НАУКОВІ РОЗРОБКИ КАФЕДРИ В ОПТИМІЗАЦІЇ КЛІНІЧНОЇ ПІДГОТОВКИ ЛІКАРІВ ІНТЕРНІВ-ТЕРАПЕВТІВ	95
<i>Краснікова С.О., Мацапура Л.В.</i> МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ ІНТЕНСИВНОГО НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНИМ МОВАМ	97
<i>Кривенко О.І., Стащак А.Ю., Каплуновський П.А.</i> ОСОБЛИВОСТІ ВИКЛАДАННЯ МЕДИЧНОГО ПРАВА ІНОЗЕМНИМ СТУДЕНТАМ-МЕДИКАМ: ДОСВІД ХАРКІВСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО МЕДИЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ	98
<i>Криворучко І.А., Гончарова Н.М., Тесленко С.М., Дроздова А.Г.</i> ТЕХНОЛОГІЧНИЙ ПІДХІД ДО ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ МАЙБУТНІХ ХІРУРГІВ НА КАФЕДРІ ХІРУРГІЇ № 2 ХАРКІВСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО МЕДИЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ	99
<i>Кузіна В.В., Ткаченко М.В., Іскоростенська О.В., Хмиз Т.Г.</i> ДОСВІД ОПРАЦЮВАННЯ ЗАВДАНЬ «КРОК-2» ЗІ СТУДЕНТАМИ В УМОВАХ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ	101
<i>Кузьміна І.Ю., Кузьміна О.О.</i> ПРОБЛЕМИ СУЧАСНОЇ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ ТА ШЛЯХИ ЇХ ВИРІШЕННЯ У ХАРКІВСЬКОМУ НАЦІОНАЛЬНОМУ МЕДИЧНОМУ УНІВЕРСИТЕТІ В УМОВАХ ПАНДЕМІЇ COVID-19	102
<i>Кузьміна І.Ю.</i> РОЛЬ СИТУАЦІЙНИХ ЗАВДАНЬ У ПРОФЕСІЙНІЙ ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ МЕДИЧНИХ ФАХІВЦІВ	104
<i>Кулаченко Б.В.</i> НЕЗРІЛІ МІРКУВАННЯ ПРО АКТУАЛІЗАЦІЮ ВИКЛАДАННЯ ОКРЕМИХ ПИТАНЬ МЕДИЧНОЇ БІОЛОГІЇ	105
<i>Куліш М.В., Ярешко А.Г., Вородюхіна А.К.</i> АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ПІДГОТОВКИ ЗДОБУВАЧІВ ДРУГОГО (МАГІСТЕРСЬКОГО) РІВНЯ ВИЩОЇ ОСВІТИ З ДИСЦИПЛІНИ «ФТИЗІАТРІЯ»	105
<i>Лазоршинець В.В., Руденко А.В., Андрущенко Т.А., Рибаківа О.В., Руденко К.В.</i> ОСОБЛИВОСТІ ПРОВАДЖЕННЯ ПІСЛЯДИПЛОМНОЇ ОСВІТИ І НАУКОВОЇ РОБОТИ В НАЦІОНАЛЬНОМУ ІНСТИТУТІ СЕРЦЕВО-СУДИННОЇ ХІРУРГІЇ ІМ. М. М. АМОСОВА НАЦІОНАЛЬНОЇ АКАДЕМІЇ МЕДИЧНИХ НАУК УКРАЇНИ В УМОВАХ ПАНДЕМІЇ COVID-19	107
<i>Лазуренко В.В., Старкова І.В.</i> ЗВОРОТНИЙ ЗВ'ЯЗОК МІЖ ВИКЛАДАЧАМИ – ЗАПОРУКА ЯКІСНОГО НАВЧАННЯ СТУДЕНТІВ	108
<i>Лапишина К.А., Гонцій О.В., Лапшин Д.В., Адде-Кумі М.М.</i> ДЕЯКІ АСПЕКТИ ДИСТАНЦІЙНОЇ ОСВІТИ В МЕДИЧНОМУ УНІВЕРСИТЕТІ	109
<i>Левашова О.Л., Тішакова Т.С., Козуб С.М.</i> ДИСТАНЦІЙНА ОСВІТА — ВИКЛИК СУЧАСНОСТІ	111
<i>Лесний В.В., Лесна А.С.</i> ВІРТУАЛЬНА ПЛАТФОРМА MOODLE — СЕРЦЕ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ	112
<i>Лиса О.М., Строкань В.І., Дутка Л.С.</i> КОЛЕКТИВНО-КОМПЕТЕНТІСНА ВЗАЄМОДІЯ УЧАСНИКІВ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ В УМОВАХ РЕФОРМУВАННЯ ОСВІТИ: ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ ФАХІВЦІВ МЕДИЧНОЇ ГАЛУЗІ	113

Під час дослідження виявлено різноманітні негативні тенденції зміни способу життя студентів-медиків.

За результатами досліджень, які були проведені серед студентів-медиків, що перебували в умовах пандемії COVID 19, встановлено, що значна частина (34,0±4,73%) студентів-медиків оцінювала психологічний мікроклімат як середній, подібний відсоток студентської молоді (33,0±3,95%) оцінили психологічний мікроклімат вище середнього. Високі оцінки мікросоціального мікроклімату в сім'ї виявили лише у 11,0±1,03% студентів. Незначний відсоток 2,0±1,03% студентів дали низькі оцінки оптимальності психологічного мікроклімату.

Показники рухової активності студентів в умовах пандемії COVID 19 були такі: лише 4,0±1,95% студентів мали високий рівень фізичної активності та виконували достатні фізичні навантаження. Більша кількість студентів-медиків мала середні показники 35,0±4,76% рухової активності.

Раціонально обгрунтоване дотримання режиму дня відносно режиму відпочинку і праці було встановлено лише у 28,0±4,48%. Високий відсоток студентів (37,0±4,82%) мали значні порушення в організації режиму дня.

Стосовно режиму харчування були отримані наступні дані: встановлено, що 26,0±4,38% студентів мали відносно задовільний режим харчування, у 15,0±3,57% встановлені порушення з боку режиму та якісного складу харчування.

Санітарна культура та особиста гігієна були не на достатньому рівні. Виявлено, що 29,0±4,53% студентів-медиків демонстрували середній рівень навичок особистої гігієни, майже половина, а саме 40,0±4,89% студентів, мали незадовільні показники за вказаними критеріями.

Таким чином, факторами ризику для умов життєдіяльності студентської молоді є досить великі порушення в раціональному підході до організації режиму відпочинку та праці, що, безумовно, має вплив на психоемоційний та функціональний стан організму, недотримання правил та принципів здорового харчування, порушення рухової активності.

Процес оптимізації умов навчання під час пандемії COVID-19 повинен мати спрямованість на збільшення рухової активності студентів-медиків, підбір оптимального режиму відпочинку та праці та дотримання принципів раціонального харчування.

Таким чином, за результатами отриманих даних встановлено коло факторів ризику негативного впливу оточуючого середовища на студентів-медиків в умовах пандемії COVID 19, подолання (мінімізація) яких є основою формування профілактичних заходів з подолання ризиків погіршення їхнього здоров'я.

Література

1. Медицина граничних станів: 30-річний досвід психогігієнічних досліджень / О.С. Богачова [та ін.]. ; за ред. В.М. Лісового, В.О. Коробчанського. - Харків ; Одеса : Прес-кур'єр, 2016. – 518 с. : іл, табл. – Бібліогр.: с. 470–518.

2. Лісовий В.М. Медицина граничних станів та нова парадигма охорони здоров'я / В.М. Лісовий, В.О. Коробчанський, О.В. Веремієнко // Медицина сьогодні і завтра. – 2015. – № 2. – С. 147–152.

3. X. Li, X. Zhao, Y. Sun The lockdown of Hubei Province causing different transmission dynamics of the novel coronavirus (2019-nCoV) in Wuhan and Beijing medRxiv (2020), 10.1101/2020.02.09.20021477

4. Son C, Hegde S, Smith A. Effects of COVID-19 on College Students' Mental Health in the United States: Interview Survey Study. J Med Internet Res. 2020 Sep 3;22(9):e21279. doi: 10.2196/21279.

5. Опитувальник «Спосіб життя» як метод оцінки факторів ризику у життєдіяльності підлітків. Інформаційний лист [Коробчанський В. О., Васильченко І. О. та ін.]. – 2005. – № 210.

ІСТОРИЧНІ АСПЕКТИ ЯК ОДНА З НАЙВАЖЛИВІШИХ СКЛАДОВИХ У ВИКЛАДАННІ ДЕРМАТОЛОГІЇ ТА ІНШИХ МЕДИЧНИХ ДИСЦИПЛІН

Корхов С.С.

Одеський національний медичний університет, м. Одеса Україна

Підготовка висококваліфікованих фахівців у системі вищої медичної освіти (як і будь-якої іншої), вимагає від викладача постійного вдосконалення методики викладання, важливими складовими якої є оптимізація інформування тих, хто навчається, активація власної ініціативи студентів, вдосконалення форм контролю.

Серед іншого, важливим моментом у освіті студентів є презентація історичних аспектів дисципліни яку вивчаємо. І це очевидно. Адже розуміння історичної динаміки розвитку того чи іншого розділу дозволить легше і, напевно, дещо по-іншому сприймати вивчаємий матеріал.

Пропрацювавши більше 30 років у системі вищої медичної освіти, невітшно відзначити, що питання історії медицини часто втрачається в навчальних програмах. Відсутність навчального часу, специфіка складання навчального плану і, можливо, тому деяка байдужість певної частини викладачів, перетворюють цей розділ дисципліни в найслабшу, а часом і відсутню частку матеріалу, що надається. Сумно констатувати, що імена корифеїв, як і події що з ними пов'язані, часто вислизують з уваги викладача і, природньо, не доходять до студента. Ну що тоді казати про менш відомих наших колег. Адже на справді багато з них досягли у зцілені та медичній науці не менш тих, хто став автором всесвітньо відомих епонімів. Так буває...

Саме тому, виникає обґрунтована необхідність знайомити тих, кому це цікаво, і у першу чергу нашу беззаперечно талановиту і небайдужу молодь з найважливішими історичними подіями, географією та хронологією, що визначили перебіг розвитку області медицини яку вивчаємо. І, звичайно ж, з тими, хто заклав фундамент і продовжує будувати цей дивовижно простий і зрозумілий, і в той же самий час такий складний і таємничий храм, ім'я якого «Дерматовенерологія». Це однаково відноситься і до інших розділів медичної науки. І напевно має сенс ставити під сумнів висловлювання вельмишановного Сергія Петровича Боткіна: «Кто не знает истории медицины, не знает и медицины».

ПОРАДИ ВИКЛАДАЧАМ ЩОДО ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ

Коцар О.В., Почерніна М.Г., Селіванов Є.В.

Харківський національний медичний університет, м. Харків, Україна

З кожним роком збільшується кількість інформаційно-комунікаційних технологій, які щодня впроваджуються у сферу освіти. Спостерігається трансформація освіти в більш гнучкий і динамічний процес. Однак, які б позитивні зміни не відбувалися, завжди присутні й недоліки, які необхідно враховувати для якості дистанційного навчання. Викладання повинно відповідати принципам медичної освіти. Сформована в світі ситуація ні в якій мірі не зменшує відповідальності викладачів, навпаки, викладач повинен допомогти студентам зрозуміти, як вони навчаються, виявляти труднощі і поліпшувати результати, налагоджувати взаємодію викладача зі студентами, підібрати ефективні та доступні наукові ресурси. Викладач повинен прагнути до вдосконалення своїх методів викладання, навіть якщо йому здається, що формат навчання вже ідеальний. Необхідно отримувати зворотний зв'язок від студентів, щоб виявити моменти для поліпшення [1]. Онлайн-навчання має виглядати як єдине ціле, являти собою сукупність теоретичних і практичних знань. Автори статті Transformation to learning from a distance наполягають на тому, щоб методичні матеріали по максимуму використовувалися в друкованому вигляді (на папері), і цьому є пояснення. Тактильний аспект (перегортання аркушів), лінійна прогресія (на противагу вертикальній прокрутці), можливість для нотаток і анотування, краще сприйняття надрукованого тексту і менше навантаження на зір – все це покращує запам'ятовування та засвоєння навчальної інформації. Вченими доведено, що робота з роздрукованими робочими зошитами набагато зручніше і ефективніше, ніж на комп'ютері [2].

Викладання представляє емоційний процес встановлення взаємин між викладачем і студентом. Може здатися, що онлайн-навчання вибудовує бар'єр між ними. Власні дослідження показали, що при належному рівні залучення студентів можна досягти достатнього успіху і при онлайн навчанні. При використанні дискусій слід уникати таких питань, на які відповіді можна отримати відразу. Необхідно дати можливість студентам подумати і поділитися своїми думками. На занятті відповідати повинен кожен студент, не дивлячись на швидкість його мислення. Більш того, на відміну від очного навчання, у студентів є можливість дати своїм думкам «дозріти». З цієї причини багато студентів, які є не активними при очному навчанні, можуть себе відмінно показати в самостійних відповідях. Педагогічні керівники наполягають на тому, щоб всі викладачі незалежно від вихідного рівня знань та володіння сучасними технологіями, проходили додаткове навчання в своєму вузі із залученням ІТ-фахівців [3]. Також викладач завжди повинен мати запасний план для проведення занять на випадок технічних неполадок: це можуть бути текстові документи і завдання для самостійної роботи. Слід комбінувати різні форми навчання: візуально-наочні методи, проблемно-орієнтоване навчання, рольові ігри, елементи гейміфікації, щоб студенти не занудьгували на заняттях.